

– Добър ден, майчице любима!

– Откъде идеш, сине мой? – престорила се тя на изненадана.

– Ах, майко, отдавна мечтаех да ти намеря красив и силен мъж. Дълго бродих по света и накрая срещнах одного, който ми хареса. Ще си живееш с него и ще пееш.

– Какво те прихваща? Малко ли грижи си имам? Стара съм вече, никой не ми е дотрябвал!

– Защо така говориш, майко? Ела да видиш само какъв хубавец и смелчага е!

– Хайде, покажи ми го тогаз – склонила тя.

А докато тя се накани, четиримата братя се превърнали в... какво?

Превърнали се те в четири жребца. Извел Януш майката на двора. Завързал лявата ѝ ръка за единия жребец, дясната за другия. Завързал така и краката ѝ. Провикнал се силно: „Ди-и-ий!“ – препуснали жребците на четири страни и я разкъсали на четири парчета.

Януш се върнал при жена си и ако не са умрели отдавна, значи още си живеят на белия свят.

Бъдете здрави и щастливи всички вие, които дочакахте свършека на приказката! Трудно беше началото, ала краят – справедлив!